

fundtes hængende paa Pæle udenfor Uggelhusene, og derefter have de i samme Aar anden Gang ontruffen og borttagen et Fiskegarn, som var lagt i Vandet. — I Aaret 1795 have daværende Fiskeforpagtere atter foranstaltet Eftersøgning anlangende ulovlige Fiskeredskaber i Fjorden, hvor de da have funden og borttaget et Kringelgarn som hængte op paa Landet ved Fjorden og i Nærheden af Uggelhusene. Efter at de i Aaret 1790 fundne Garn vare borttagne, har daværende Fiskeforpagter erhvervet et Thingsvidne fra Randers Bythingsret, begyndt den 22de Marts og sluttet den 24de dito 1790, og efter at der ved gjentagen Kansagning ubi Aaret 1795 atter blev funden Fiskegarn ved Uggelhusene, har Herfabet som Eier af Frisenvold Løregaard først andraget Sagen for Stedets Amtmand i Overensstemmelse med Forordningen af 13de Mai 1769, da Uggelhus-Beboerne den Tid vare blevne Selveiere, men da ingen mindelig Afgjørelse kunde tilveiebringes, saa har bemeldte Herfabet erhvervet 3de Thingsvidner, det første fra Frisenvold Birkething begyndt den 9de Juli 1795 og sluttet den 20de August s. A., det andet fra denne Ret begyndt den 8de December 1795 og sluttet den 12te April 1796 og det 3die fra Randers Bythingsret, begyndt den 14de August og sluttet den 28de dito 1797. — Ved alle disse Thingsvidner har Citanten søgt at ville bevise, at Uggelhus-Beboerne have brugt utilladelige Fiskegarn, og at de tillige skulde have drevet Fiskeri paa forbudne Steder i Randers Fjord. — Efter at de 2de første Thingsvidner vare erhvervede, haver Citanten endvidere i Overensstemmelse med Forordningen af 10de Juli 1795 og 20de Januar 1797 formelig andraget Sagen for vedkommende Forligelses-Commission, hvor den dog ikke er bleven afhandlet, men i dets Sted er den under 19de Juni sidbleven henvist til Afgjørelse ved Rettergang, og den 31te Oktober sidst er den som formelt gjort anhängig ved Dom-Stævning. Ved at overflue Sagen efter dens væsentlige Beskaffenhed, saavel i Henhold til Citanten som de Sags-givne, vil der fornemmelig blive at betragte.

I. Hvorvidt det Frisenvolds forrige Eier givne Privilegium til at anlægge og bruge en Løregaard tværs over Gudens-Aaen nedenfor Frisenvold Hovedgaard kan anses at give disse Rettighed til at drive Fiskeriet i Aaen og Fjorden med de andre omgrænsfende Lodsseieres eller Lørdbrugers Udelukkelse.

II. Hvilke Fiskegarn imod dette Privilegium kan anses at være ulovlige, og paa hvilke Steder heri Gudens-Aaen og Randers Fjord.

III. Om de Indstævnte have gjort sig skyldige i ulovlig Fiskeri i Fjorden imod det Frisenvold Eiere givne Fiske-Nets-Privilegium. —

Svad den første Post anbelanger, da kan de Frisenvold Løregaard forundte Privilegier i dette Fald give den bedste Oplysning. — Udi en Commissions Forretning begyndt den 16de April 1696 og sluttet den 20de Januar 1698, hvoraf under denne Sag er fremlagt en Notarial-Affskrift, findes en Fortegnelse over de daværende Løregaarde i Gudens-Aaen tilligemed kort Forklaring over de paa disse Løregaarde forundte Abkomster, og deriblandt er anført et saakaldet Extrakt-Uddrag af Clausholm Parte-Commission, holden i Aaret 1685, i dette Uddrag findes følgende Ansørelse, bestragtende den in quæstione værende Frisenvold-Løregaard, „Endnu af hans Majestæt naadigst givne Skjøde dateret 11te November 1684 ekstraheret saaledes:

„Frisenvold underliggende Lørefiskeri, som naar tvært over Randers Fjord med Opfiskning paa begge Sider, samt Midtstrøms Fiskeri til Udbyhøi, som i Landmaalings Matriful er anslagen under Frisenvolds Hovedgaards Løgt for 5 Ldr. 2 Skpr. 2 Fdk. Partkorn. — Videre findes anført ubi forberørte Commissions Forretning, at Kong Frederik 3dies Reskript til Randers Magistrat af 18de Juli 1668, hvormed fulgte en Forordning af s. D., hvorud i Fiskeriet med Pussen, Lyfter, Blussen er forbuden at bruges i Randers Fjord. — I denne selv samme Commissions Forretning, hvilken iøvrigt ei indeholder nogen Dom eller Kjendelse enten betæffende Løregaardene eller Fiskeriet i Fjorden, have Commissarierne til Slutning iblandt Andet tilkjendegivet deres Mening angaaende Fiskebruget med disse Ord: „Dette var tjenligt at det blev ogsaa forbuden under Bremerholms Straf, at ingen understaar sig at drage Vaad i Seilbybet eller bruge Flynbergarn, ikke heller at sætte der nogen Fiske-Nydsjer fra det yderste i Fjorden, og alt opad af Fjorden, efter som Lørens Opgang derved forhindres og ødes og Seilbybet derved forringes etc., men ogsaa da forbuden at have forbrudt deres Fiskebaade og Fiske-Netsfab, naar nogen med saadan Brug paa Seilbybet blev antruffen.“

Naar man nu vil jevnføre alle disse Data med hinanden for deraf at ulede den Forret, som Frisenvold Løregaard haver i Henseende til Fiskeriet, ses det tydeligt, at den alene maa have en udelukkende Rettighed til Fiskeriet Midtstrøms eller i Seilbybet, hvilket og tydeligt kan ses af foranbenvænte Extrakt-Udtog af Skjødet, der iøvrigt er det eneste Bevis, som er fremlagt i Sagen,